

„„Mijn Gaerne brant van minnen,
 „Blijft onbluslijck, en groot,
 „Ick sal met trouwe sinnen
 „(Hoe seer van hoop ontbloot)
 „U lieven tot mijn doot.
 „O soet maagdeken teer!
 „Die ick na mijn begheer
 „Niet ghenoech prijs en eer.....

„„Moet ick soo 't schijnt ontberen
 „U, om 'tgeen dat ghy weet,
 „So durf ick u wel sweren
 „Met een seer hooghen eedt,
 „Dat ick sal draghen leedt
 „Niet met roucleeders swart,
 „Maer binnen in mijn hart,
 „Daer 't niet ghesien en wert.

„„Maer wou Fortuyn eens wenden,
 „Of was 't Godts lieven wil,
 „Een goet middel te senden
 „Om slechten het geschil
 „Dat tusschen ons eens vil;
 „Och een soo eenich stuck
 „Sou dooden haest mijn druck;
 „Ach! had ick dat gheluck.....

„„Princes, ick sal verwachten
 „U graci met gheduld,
 „En hoop, dat ghy myn clachten
 „Noch eens verhooren sult:
 „Als de maat is vervult
 „Van uwe wreetheydt straf,
 „Die haest moet nemen af,
 „Of ghy brengt my in 'tgraf.” 1)

Moeder Marretje wendde het hoofd af. Haar hart klopte angstig. Het was, of zij de doodsklok hoorde kleppen voor haar oudsten, innig geliefden zoon.

Gerbrand richtte zich op, en greep hare hand:

— „Moeder! Ik ben, leider! weleer zeer wispelturig geweest! Mijn schuld wil ik voor u belijden, voor u, die mij met groote ontferming bezint. O, ik zal u geene logens verziëren. Het en is nu geen tijd meer voor malligheid! Het beeld van Madalena is met duizend nagelen en spelden in mijn hart vastgehaakt. Hoe kan ik het er uitscheuren, zonder ten doode te verbloeden?”

1) Boertigh Liedt-Boeck. bl. 33, 34.